

אופנה

הללויה

כל אגרות השומים כל נושאות העובדים התאספו בכל הארץ להודות לאלוהים. לא דיאטה, לא גיזרה הללויה לאופנה. שק סרוג גדול אהל לאותב נטול דירה - מחמם כמו אש וכהל ופותר כל בעיה. מתחבאים בתוך הסוודר לעסוק במלאכה גם בין רוב אדם ועדר לא תורגש האבדה.

דגם „סווינגר” - בני טוכטרמן דוגמנית טניה פלד

פטנטים

לאנס בקבוק צר

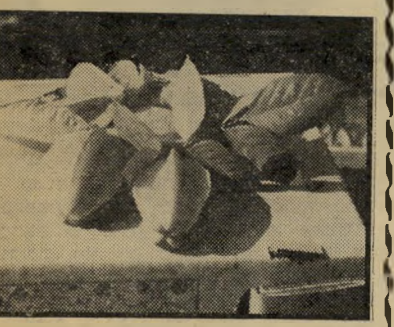
עם פקק רחב

הפטנט תבא הומצא אחרי שכתבת שורות אלה היתה עדה לסצנה מצחיקה עדימך עות. ארבעה גברים שמו להם לפרניציפ לפוקק בקבוק עם שאריות יין נפלאות. בעזרת פקקי-שעם כלשהו שהתגלגל יתום בגמר ההלולה. זה היה הפקק היחיד שי נותר, ומאכן מדוע התעקשו כולם כליכך דווקא עליו - למרות מידותיו הגדולות מדי ואי-התאמתו המוחלטת לעניין. בזה אחר זה עלו אלופי השרירים לאנוס את הבקבוק. משונה אין כל אדם מתאמץ אחרת. אחד מכווץ את שפתיו, מרוב עומס, לגודל של ישבן תרנגולת, ועניו מטורפת במטרה. שני עוצר נשימתו, מהדק ליס-תותיו בארשת סבל, ולחץ בגניחה. אם לא חלילה בידו הפקק - ניתן היה לחשוך שמצויו הוא וסותם מקום לגמרי אחר. שלישי, חלשלוש כמו יולדת בלי איזו תמיכה אגפית מצד הלשון. עד שקצה שרירי ומעובה אינו משתלשל לו בכוח רב לסנטר, אין מה לדבר איתו בינוס. תיאטרו החיים התמשך עד שקיביצער אחד הציע לגרוע חריץ שלם מאורכו של הפקק. נלהב מהצעתו ניגש לביצוע, וחריץ של גרוע מאצבעו.

דובי קלף אותו זמן ציפסים לחברה. עדיין תחת השראת הקליפות - לקח את הקולפן, אחז את הפקק, ובתנועות ניסור קטנות סביבו, בלי להרים את הקולפן, הוריד לו „קליפה” חיצונית אחת, כמו לתפוח עץ. אמרתי לו: „דובי, אותך בעיתון. קח פה מהר צעטלה, ותרושום לי משהו להיס-טוריה. חשב, חשב, ובסוף כתב: „כדי להטאים פקק גדול לבקבוק צר, יש לקלף ציפסים”.

הקרמבולה חוזרת

כותבת לנו בינה שיראי: מקורו של הפרי בדרום-מזרח אסיה והוואי. שמו המדעי Averrhoa Carambola, והוא עשיר במינרלים שונים. כמה עצים גדולים בני 30 שנה נטועים במכון הוולקני עד היום ומספקים חלק מהפרי לשוק. לפני מספר שנים „הדביקוני” במחלת הקרמבולה. נטענו בהוד השרון מטע קטן, והחילונו לשווק את הפרי דרך סיטונאים מיוחדים בשוק הסיטונאי בתל-אביב. לא קל לגדל את הפרי בארץ. רגישות לקרה, לרוחות, לברד ולקרני-שמש גלוי

הקרמבולה

יות מקשה על גידולו. ניתן לומר שהע-צים מחייבים טיפול אישי. נוסף ללחות וחוסי הם זקוקים לתפילת-בוקר, לליטוף וכו'. אחרי שהכל מסתדר, אני קוטפת את הפרי הגדל בחלקו באשכולות, בעונת גיי-דול שהיא בין ספטמבר ולאפריל. כפי שכתבת, הפרי בעיקרו חמוץ, אולם יש זנים מתוקים המפותחים בארץ ויי-שווקו בוודאי בעתיד. אמן.

רומן בהמשכים

רואים רינגו הולם שנית! איימתי בפעם הקודמת על הי-כחור הזעזער אכז במקום לשפר את דרכיו הפורחות, החליט הכחור קחנות כמדורו דרך קבע. עם לופה ביד עובר המאניאק על העמוד ואז, במקום הכי מוצה, הוא עושה לו טעות ומשנה את שמו. יאודה מאמאליה, כך קצת לי שכנים. שבוע אחד תן לי חופש - הן בן כה וכה מיד תחזור. אתה אהב רק אותי, לא?

יופי

שמאטעס עם כל דבר

בסוף רחוב דינגוף בתל-אביב יש חנות אחת שמוכרת שמאטעס. רצה הגורל ומעצבת התיסרוקות ליהו בביוף, בנתה את אולפן התיסרוקות שלה בשכונת. למה אולפן? יותר מתאים היה לקרוא לזה סלון עתיקות. למה מסתפרים שם על רהיטים שרשומים בקטלוגים. אז מה עושות החכמות, כמו הדוגמנית אילנה דראי? הולכות לבחור שמאטעס בחנות ועושות קפיצה לליוו שתתאים להן תיסרוקת על פי אופנת ימי טיכו. תתפלאו, אבל השילוב הזה הולך עלא הכיפאק. ולעת השמאטעס היתה עדנה.

אילנה דראי וליזה תיספורת שמאטעס

בישולים

האופנה גורסת תחורף אפודות גדולות - עובדה מרגינה, המאפשרת הסתדרות בסך על קו הזינוק לזלילה הגדולה. בכל זאת, אם כבר להשמין, אז ממשו שמאוד כדאי. לא עולה בדעתי משהו יותר טעים וראוי להקרבת כל דיאטה, מאשר העוגה החלרי-מית, שהיא הגירסה השוקולדית המשגעת מכולם. אסור להחזיק עוגה זו במקרר. מקומה על השיש, מכוסה בניילון קבוע נגד התייבשות, או בתוך תא הנגור האפיה. אגב, זהו מקום הצפנה אידיאלי של מאפים שונים הזקוקים להצלה מפני, או עד בוא האורחים. יש רק לזכור שהמקום הוכשר למחבוא - אחרת פותחים את דלת התנור ומצאים שם שרידים עבשים שלא ייאמנו. אז לעבודה. בפניגאן גדול לערבב 3 כפות קקאו + כוס סוכר + 3/4 של חבילה מרגינה בלי מלח + שלושה רבעי כוס מים. לערבב תוך בחישה על אש קטנה, עד שכל המר-גרענה נמסה. לכבות את האש. לשפוך לתוך קרם השוקולד הזה רבע כוס רום אימי-טציון, שהוא תחליף רום נהדר. (רום אימי-

איך מתנקמים

בבעל מרגיז?

עושים זאת בשיטה הקלאסית. הגשק הקטלני נמצא אצלך בעונה חורפית זו בשפע - ואין כמתו טוב, יעיל וממלך. זהו לוחמת-לילה עתיקה, אך לא מה שאת חושבת. שהרי הרעיון המרכזי הוא להתנקם בו - לא בך. ובכן, ברגע שהפושע עולה על יצועו והדל להפעיל את הקסטיטות בשיניים, בדיוק במומנט שהוא כבר מתחמם ומת-ענג לו על חייו, הדביקי עליו את שני הארטיקים שלך - תלא הם זוג גלידי-הקרח המשמשים אותך במשך היום ככפות רגליים. בלילה, לכאורה, אין לכפות אלו כל שימוש חוץ ממנוחה רופפת. אבל ב-הפעלה נכונה ניתן להפיק מהן אינספור ביצועים.

איך יקרית?

אפשר, למשל, לדבג אנושות את קשת כף רגלו בעזרת ציפורן הבתון, את הארטי-מושחזים תמיד בלכה להסוות קטלניותה. במעט אימונים ניתן לסדר לו מול הפנים אצבע משולשת, כך שהבוז המשוחר יהיה עמוק הרבה יותר.

אפשר להתבהל אותו עד מוות עם האמטה בעיניים. לא-כליכך קשה לביצוע. אפקט הפריסה אצל בעלות האצבעות הנשפכות מכל סנדל, יהיה מכסימלי. וזהו, אגב, ההזדמנות היחידה שבה מותר לעשות בהן שימוש פומבי. לאחר-מכן, מצפינים אותן מעין אדם.

אפשר לבצע המון דברים, אך סדר ה-פעילויות הוא התשוב ביותר. את הארטי-קים השאירי לסוף, ישכן מרגע ההדבקה יקפוץ בעלך בזינוק קונג פו עד התיקרה, ויימלט ממך בצוויחה רמה, בלי לשכח לכווץ סביבו היטב - תוך כדי כך - את השמיכה הנאמנה. הפשי בכל קצוות הבית אחר האבידה, והחזירי אותו ללא דיהוי למיטה. אל יפלא הדבר בעינייך. אומנם בלי הבעל אפשר להסתדר לילה אחד, אך בלי השמיכה הכיכד?